

Náboženská obec Církve československé husitské

U Michelského mlýna 27, 140 00 Praha 4 - Michle

Tel. (+420) 728 047 030

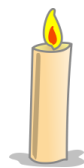
E-mail: mikulecka@ccshmichle.cz

Úřední hodiny: úterý 9-12 hodin, čtvrtek 13-16 hodin.

www.ceshmichle.cz

facebook.com/ccshmichle

Památka zesnulých 2020

Vážené sestry a bratři v Ježíši Kristu a všichni čtenáři tohoto dopisu!

Přiblížily se svátky připadající v kalendáři na 1. a 2. listopad. Dny, kdy si připomínáme Památku mučedníků a svědků Páně a Památku zesnulých, tedy i našich blízkých, kteří již zemřeli. V atmosféře, kdy jsme zahlceni zprávami o šíření koronaviru a s tím související usilovnou snahou vlády šíření viru zamezit, aby nezkolaboval zdravotní systém a ekonomika. Křesťané jsou v tom nápomocni, ale současně se rozpomínají na Boží slova v Bibli o zásadní důležitosti toho, jak se k sobě navzájem chováme. Ptám se sama sebe: Jak jsme na tom s výchovou, vzděláním a péčí o blaho lidí, jestliže základní dodržování hygieny v podobě mytí rukou nebo jejich dezinfekce, nošení roušek, omezení počtu lidí při veřejném shromažďování apod. je pro nás velikým problémem? Co náš život proměňuje ve smysluplný a jak můžeme přispět společnosti k témuž? Děkuji, že se vláda stará o lidi v domovech seniorů, snaží se je chránit, protože patří k nejzranitelnějším.

Přidejme ruku k dílu i my, kteří čteme tento dopis, ať jsme kdekoli. Vynalézejme způsoby podpory a pomoci. Chci Vás poprosit, volejte a pište nám, co jste udělali nebo co vidíte jako potřebné, a sami na to nestačíte. Dejte nám vědět, že potřebujete pomoc a my se pomoci rádi ujmeme.

Přikládáme složenku s nadějí, že podpoříte náboženskou obec v její sociální pomoci, a prosím ty, kdo ještě nezaslali roční členský příspěvek ve výši 500 Kč, aby tak učinili na **číslo účtu: 35-7932390207/0100**. Na složenke (i na obálce) je ručně vepsáno číslo Vaší členské legitimace, které slouží také jako specifický symbol, tedy pro identifikaci plátce a dárce. Děkujeme všem, kdo se rozdělíte.

Pošlete nazpět vyplněnou kartičku se jmény, na která chcete vzpomenout.

Budou vložena do věnce vystaveného ve sboru od 1. do 3. listopadu od 10 do 17 hodin. V té době se můžete přijít pomodlit, ztišit, poděkovat.

Díky za každého jednotlivce, který bere křesťanskou církev jako nositelku hodnot – duchovních, morálních a sociálních. Díky za každého, kdo hledá víru v Pána Boha a snaží se ji ukazovat svým dobrým příkladem života. Kdo hledá v křesťanské víře osobní vztah k Bohu skrze jeho Syna Ježíše, našeho Pána a Spasitele. Díky za každého, kdo se modlí. Učíme se tak měnit své myšlení, rozhodování a jednání, abychom žili život, který nekončí smrtí, ale osobním setkáním s Pánem Bohem - životem věčným.

Čtěte webové stránky naší náboženské obce www.ceshmichle.cz a facebook na adrese Sbor Alberta Schweitzera.

Za radu starších Vás pozdravují předsedkyně rady starších, farářka a finanční zpravodajka:

Pastorační dopis bratra patriarchy se zamyšlením o mlčení, živé naději a pokoji

Sestry a bratři,

prožíváme neobvyklou situaci, kdy se pandemie znovu vrátila v nové intenzitě a mění životy lidí, společnosti a našeho státu. Každý z nás se s touto situací vyrovnává, i když jiným způsobem, jak zasahuje průběh pandemie do našeho pracovního i osobního života. Jako věřící křesťané prožíváme tuto situaci v celé její tíži lidského utrpení a bolesti. Přicházejí otázky, proč u někoho má nemoc tak těžký průběh, a dokonce umírá, a někdo nákazu nebezpečným virem ani tolik nepocítí.

V takových těžkých dobách, jako je ta současná, se naše pozornost soustřeďuje na ujištění apoštola Pavla z listu Římanům: „Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha“ (Ř 8,28). V tomto povzbuzení apoštola se hovoří o milujících, tedy o těch, kteří milují Boha. Ale současně nelze milovat Boha bez lásky k člověku (1 J 4,20). Jestliže je v nás znovu probouzena a bude prohloubena láska k Bohu, k druhým lidem, ale i ke stvoření, pak toto těžké období pro nás má smysl.

Zasaženost pandemií nás přivádí ke snaze vysvětlovat ji a hodnotit ji, doprovází ji mnoho našich slov. Ano, je správné, když se různými cestami šíří evangelium a jeho kázání v době, kdy jsou uzavřeny pro věřící kostely a sbory. Ale nemáme tuto událost vnímat také jako výzvu ke zmlknutí, mlčení, ztišení se?

V knize Kazatel je řečeno: „Je čas mlčet i čas mluvit“ (Kaz 3,7b). V Žalmu 62. zaznívá: „Jen zmlkni před Bohem, duše má, vždyť on mi naději vlévá“ (Ž 62,6). V případě údelu lidského utrpení a bolesti můžeme často jen mlčet. Jobovi přátelé se snažili mnohými slovy vysvětlit a zdůvodnit jeho situaci. Ale někdy je vhodnější tiché nesení situace než příliš mnoho slov (Jb 2,11-13). Jenom tehdy, když umlkneme a ztišíme se, můžeme naslouchat druhým a vnímat je, můžeme naslouchat i samotnému Bohu, který k nám různými způsoby promlouvá a někdy i velmi tichých a jemným hlasem (1 Kr 19,11-12).

Jan Amos Komenský ve spise „Jedno nezbytné“ vidí jako živou naději takovou, která je spojena s pílí (Jedno nezbytné, Kalich Praha 2020, s. 71). Křesťanská naděje neznamená pasivní odevzdanost a nečinnost, ale naopak aktivitu upřenou správným směrem. Co tedy máme činit? Stručně a výstižně to vyjadřuje profesor matematiky a věřící křesťan John C. Lennox ve své knížce, kterou v tomto roce napsal a vydal (Kde je Bůh v době koronaviru? Brněnská tisková misie Brno 2020). Uvádí trojí aktivní přístup. Prvním je, že máme dbát na rady odborníků a řídit se jejich pokyny. Biblickým slovem vyjádřeno „dbát na obezřetné rady“ (Př 5,2), neboť „kdo poslouchá rady, je moudrý“ (Př 12,15). Tím druhým přístupem je izolace od druhých, vzdálení se od nich. Izolace, odloučení od druhých nelze chápat jako trest, ale je to ochrana před nemocí a jejím dalším šířením. V knize Kazatel slyšíme: „Je čas objímání i čas objímání zanechat“ (Kaz 3,5b). Vztah k druhému člověku a vnitřní blízkost s ním si můžeme uvědomovat silně právě tehdy, když jsme od něho vzdálení. Tento čas vzdálení se od druhých i od společenství církve je příležitostí vidět nově tuto hodnotu druhých lidí, osobních vztahů a dar možnosti vzájemného setkávání a sdílení v prostorové a bezprostřední blízkosti. Třetím kladným přístupem je pomoc druhým. V takové mimořádné situaci jsou mnozí, kteří nasazují své vlastní zdraví a životy, aby druhým pomohli a zachránili je. Náleží jim za to uznání a velký dík. Ale jakákoliv drobná pomoc druhým je znakem toho, že v této pro všechny náročné situaci nejsme sobečtí a lhostejní, ale projevujeme konkrétní křesťanskou lásku i lidskou sounáležitost.

Jako křesťané si navzájem často přejeme „pokoj“. Je to chápáno ve svém původním biblickém významu pozdravu věřících lidí jako přání nejen klidu, ale celkové harmonie a plnosti dobra. V knize Kazatel zaznívá „Je čas boje i čas pokoje“ (Kaz 3,8b). Nyní je čas boje. Lidstvo bojuje s těžkou zákeřnou nemocí v celosvětovém měřítku. Přesto vyhlížíme k pokoji a toužíme po něm. Přání pokoje je zvláště důležité v této naší době. Tím pokojem je hluboká zakotvenost v Bohu (Fp 4,7). Je to pokoj, který nám nemůže dát svět, ale jen Ježíš Kristus. On nás posiluje a ubezpečuje: „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!“ (J 14,27).

Tento Kristův pokoj a mír v srdcích vám všem přeji, myslím na vás a spojuji se s vámi v modlitbách v této těžké době.

Tomáš Butta, patriarcha-správce církve

Dne 22. října 2020